

som er omfattet af direktivet. Rådet fastsætter sådanne emissionsgrænseværdier på forslag af Kommissionen.

Indtil Rådet har fastsat emissionsgrænseværdier, gælder de emissionsgrænseværdier, som er fastlagt i de i direktivets bilag 2 nævnte direktiver og andre fællesskabsbestemmelser, som minimumsstandarder. IPPC-direktivet har dermed gjort op med eventuelle konflikter med andre EU-forskrifter.

Kommissionen har taget initiativ til oprettelsen af et bureau i Sevilla, der skal støtte denne informationsudveksling. Kommissionen udarbejder »BAT reference documents« (BAT-noter) ved inddragelse af industrien, landbruget, medlemslandene og interesseorganisationer. Det er planen, at der inden udgangen af år 2002 skal udarbejdes BAT-noter for samtlige IPPC-listepunkter. Disse BAT-noter er alene tænkt som et informationsværktøj til vejledning for de nationale myndigheder i forbindelse med deres godkendelsesbehandling. Det betyder, at disse BAT-noter ikke har retlig status. BAT-noterne tilstræbes revideret løbende.

Når der foreligger en endelig BAT-note for en sektor, vil Miljøstyrelsen omsætte den til vejledningsmateriale, enten i dens fulde længde eller som et resume, således at dette materiale suppleret med Miljøstyrelsens generelle vejledninger kan anvendes af myndighederne ved fastsættelsen af krav til nye virksomheder og ved revurdering af bestående virksomheder. Myndighederne bliver således først forpligtet til at lægge BAT-noterne til grund fra det øjeblik, hvor de er omset til vejledningsmateriale fra Miljøstyrelsen.

Miljøkvalitetsnormer

Direktivet kombinerer kravet om anvendelse af den bedste tilgængelige teknik med et krav om, at EU's miljøkvalitetsnormer ikke må overskrides. Direktivet kræver anvendelse af begge principper for miljøbeskyttelse, dvs. både krav om anvendelse af BAT og om overholdelse af EU's miljøkvalitetsnormer. Det betyder, at hvis anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik for et givent anlæg ikke i sig selv er nok til at overholde EU's miljøkvalitetsnormer, skal der stilles yderligere vilkår til virksomheden. Det betyder i sin yderste konsekvens, at der kan meddeles afslag på en ansøgning om godkendelse eller nedlægges forbud mod en eksisterende virksomhed, hvis miljøkvalitetsnormerne ikke kan overholdes.

Disse principper gælder allerede efter den gældende lov, jf. § 14, der indeholder hjemmel til at fastsætte kvalitetskrav.

Forslag til gennemførelse af direktivet i Danmark

Det centrale punkt i direktivet er indførelsen af en godkendelsesordning for større industrielle aktiviteter, herunder større svine- og fjerkræbrug, hvor der skal foretages en samlet vurdering af udledninger til luft, vand og jord fra samme anlæg. Selvom direktivet minder om den danske godkendelsesordning, indeholder direktivet som nævnt ovenfor en del proceduremæssige forskrifter, som nødvendiggør en række ændringer af miljøbeskyttelsesloven. Det drejer sig navnlig om

- kravet om at godkendelser skal revurderes med passende mellemrum,
- kravet om at godkendelser herudover i visse særlige tilfælde skal revurderes, og
- kravet om at offentligheden skal inddrages i forbindelse med ansøgninger om godkendelse af nye anlæg og af væsentlige ændringer af eksisterende anlæg.

Direktivet er et minimumsdirektiv, og lovforslaget lægger op til, at de af IPPC-direktivets krav, der er nye i forhold til det danske godkendelsessystem, med nednævnte undtagelser, kun anvendes på de virksomhedstyper, der er nævnt i direktivets bilag 1.

For det første foreslås det, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om henholdsvis revurdering med passende mellemrum og forudgående inddragelse af offentligheden også kommer til at gælde for andre husdyrbrug end IPPC-direktivets svine- og fjerkræbrug på mere end 250 dyreenheder (DE). Disse husdyrbrug foreslås som nævnt i afsnit 6 optaget på listen over godkendelsespligtige virksomheder. Dette berører primært mælkekvægbrug.

For det andet foreslås det, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om henholdsvis revurdering med passende mellemrum og forudgående inddragelse af offentligheden anvendes på de genbrugsvirksomheder, der i Danmark kaldes shredder-anlæg, idet disse i praksis medfører relativt omfattende miljøproblemer. Hele genbrugsindustrien var under forhandlingerne om IPPC-direktivet omfattet af direktivets bilag 1, men netop shreddervirksomhederne blev under forhandlingerne fjernet fra listen. Disse anlæg er allerede i dag godkendelsespligtige.

For det tredje foreslås det, at direktivets krav om, at godkendelser i visse særlige tilfælde skal revurderes, kommer til at gælde for alle listevirksomheder.

For det fjerde kan der i visse tilfælde blive tale om en overimplementering af praktiske grunde. Dette hænger sammen med, at direktivet opererer med anlægstyper, mens den danske godkendelsesordning som hovedregel foreskriver godkendelsespligt for